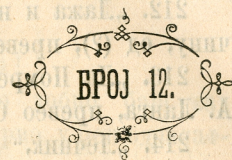

ПОЗОРИШТЕ.

УРЕЂУЈЕ А. ХАЦИЋ.

ИЗЛАЗИ ЧЕТИРИ ПУТА НА НЕДЕЉУ НА ПО ТАБАКА. — СТОЈИ ЗА НОВИ САД 40, А НА СТРАНУ 60 НОВ. МЕСЕЧНО. — ЗА ОГЛАСЕ
НАПЛАЋУЈЕ СЕ ОД ЈЕДНЕ ВРСТЕ 3 НОВ. И 30 ЗА ЖИГ СВАКИ ПУТ.

ГРАЂА ЗА ИСТОРИЈУ СРПСКОГ ПОЗОРИШТА.

(Наставак.)

177. „Клермонт,“ позоришна игра у 2 чина, од (?), превео Милан.
178. „Квас без круха,“ изворна шаљива игра у 4 чина, од Немчића.
179. „Кучином напуњено,“ шаљива игра у 4 чина, написао А. Коцебу, превео Грујић.
180. „Какав отац такав син,“ шаљива игра у 4 чина, написао А. Коцебу, превео Ј. Цар.
181. „Корона од Галуца,“ драма у 5 чинова, од Раупаха, превео Ужаревић.
182. „Клубучар и опанчар,“ шаљива игра у 1. чина, од (?), превео Ј. Фрајденрајх.
183. „Корзиканци,“ позоришна игра у 4 чина, написао А. Коцебу, превео (?).
184. „Крвников слуга,“ позоришна игра у 5 чинова, од К. Бирхфајферке, превео С. Димитријевић.
185. „Кријомчари,“ шаљива игра у 4 чина, од Раупаха, превео С. Димитријевић.
186. „Кривња,“ трагедија у 5 чинова, од Милера, превео Жигровић.
187. „Комедија,“ шаљива игра у 4 чина, од Р. Бенедикса, превео С. Димитријевић.
188. „Кради срце,“ шаљива игра у 1. чину, од Мелвиља, превео С. Димитријевић.
189. „Квекер и плесачица,“ шаљива игра у 1. чину, од Е. Скриба, превео С. Димитријевић.
190. „Карол XII,“ позоришна игра у 4 чина, од Тепфера, превео С. Димитријевић.
191. „Казалиштна безумност,“ шаљива игра у 3 чина, од Морлендера, превео Ј. Фрајденрајх.
192. „Кад жене плачу,“ шаљива игра у 1. чину, од Винтерфелда, превео С. Димитријевић.
193. „Крвава рука,“ жалосна игра у 5 чинова, од Калдерона, превео С. Димитријевић.
194. „Компромитира своју жену,“ шаљива игра у 1. чину, од Морена, превео С. Димитријевић.
195. „Кућна капица,“ лакрдија у 3 чина, од Хопа, превео С. Димитријевић.
196. „Код гласовира,“ шаљива игра у 1. чину, од Жилијена, превео С. Димитријевић.
197. „Косара и Желимир,“ шаљива игра у 1. чину, од Емила, превео др. Деметер.
198. „Кривња жене,“ позоришна игра у 3 чина, од Жирардена, превео др. Деметер.
199. „Клавиго,“ трагедија у 5 чинова, од Гета, превео др. Деметер.
200. „Крвна освета,“ драма у 5 чинова, од дра Деметра.
201. „Кнез Емил,“ позоришна игра у 5 чинова, од Милера, превео др. Деметер.
202. „Кип од пути,“ позоришна игра у 6 чинова, од Чикона, превео Свиловић.
203. „Кардиналово кумче,“ шаљива игра у 1. чину, од Валдека, превео (?).
204. „Катарина Хауард,“ драма у 5 чинова, написао А. Дима, превео (?).
205. „Кумовске неприлике,“ шаљива игра у 2 чина, од Ј. Јурковића.
206. „Лотар,“ жалосна игра у 5 чинова, од (?), превео Глогић.
207. „Лудост и лудорија,“ шаљива игра у 1. чину, од (?), превео др. Деметер.
208. „Лек за обестну жену,“ глума у 3 чина, од дра М. Шпора.
209. „Лумпацијус,“ лакрдија у 4 чина, од Нестроја, превео Ј. Фрајденрајх.
210. „Лисимак,“ трагедија у 5 чинова, од Анте Мажуранића.
211. „Лена млинарица,“ шаљива игра у 1. чину, од Мелвиља, превео Ј. Фрајденрајх.

212. „Лажа и његов син,“ шаљива игра у 1. чину, од (?), превео А. Мандровић.

213. „Ла Помре,“ жалосна игра у 4 чина, од А. Ланга, превео С. Димитријевић.

214. „Лечник,“ шаљива игра у 1. чину, од Дармјентера, превео Поповић.

215. „Ловудска сиротица,“ позоришна игра у 4 чина, од К. Бирхифајферке, превео А. Мандровић.

216. „Лечник проти воли,“ лакрдија у 2 чина, од Молијера, превео С. Димитријевић.

217. „Лумп,“ лакрдија у 3 чина, од Кајзера, превео С. Димитријевић.

218. „Лена Галатеја,“ оперета у 1. чину, од Офенбаха, превео др. Деметер.

219. „Логот,“ шаљива игра у 1. чину, по енглеском L. S.

220. „Лугреција Борџија,“ драма у 3 чина, од В. Ига, превео (?),

221. „Лукаштина и будалаштина,“ шаљива игра у 1. чину, од Н. Недељковића.

222. „Љубавници,“ шаљива игра у 1. чину, написао Коцебу, превео Грујић.

223. „Љубоморна жена,“ шаљива игра у 2 чина, написао А. Коцебу, превео Ужаревећ.

224. „Љуба Миланова,“ жалосна игра у 4 чина, од Илића.

225. „Љубавни записник,“ шаљива игра у 3 чина, од Баурнфелда, превео С. Димитријевић.

226. „Љубавно писмо,“ шаљива игра у 3 чина, од Р. Бенедикса, превео С. Димитријевић.

227. „Љубав све може,“ шаљива игра у 4 чина, од Холбајна, превео С. Димитријевић.

228. „Љубица,“ шаљива игра у 4 чина, написао Аугуст Шеноа.

229. „Љубав их мори,“ шаљива игра у 1. чину, од Р. Бенедикса, превео (?).

230. „Љубице,“ шаљива игра у 1. чину, написао Тијери, превео Шулер.

231. „Љугита жена,“ позоришна игра у 5 чина, од Алб. Ноте, превео др. Деметер.

232. „Љубав жене,“ драма у 5 чина, од Арнолда, превео (?).

233. „Љубав и злоба,“ опера у 2 чина, од В. Лисинског,

234. „Љута жена,“ шаљива игра у 5 чина, од Алб. Ноте, превео (?).

235. „Марија Тјудор,“ жалосна игра у 3 чина, од В. Ига, превео Зоричић.

236. „Милош Обилић,“ трагедија у 5 чина, од Ј. С. Поповића.

237. „Мејрима,“ трагедија у 5 чина, од Матије Бана.

238. „Муж четири жене,“ шаљива игра у 2 чина, од (?), превео И. А. Брлић.

239. „Млади племић и дрвар,“ лакрдија у 1 чину, од (?), превео С. Димитријевић.

240. „Мађари у Хрватској,“ позоришна игра у 2 чина, од Ј. Фрајденрајха.

241. „Маријана,“ драма у 5 чина, написао Тенери, превео С. Димитријевић.

242. „Муж моје жене,“ шаљива игра у 3 чина, написао Рожије, превео С. Димитријевић.

(Наставиће се.)

Љ У Б А В Н О П И С М О.

Шаљива игра у 1. радњи, од Косте Трифковића.

(Наставак.)

Евица (за себе.) Пропала сам!

МАРИЈА. Ако нико не дође, онда имаш ти право, али ако на против — (сат куца — Марија броји) Један, два, три, четири, пет, шест.

П О Ј А В А Ч Е Т Р Н А Е С Т А.

Милан. Јован и пређашњи.

МИЛАН. Слуга сам понизан! (Сви у смеј — Евица плаче) — (За себе.) Сви се смеју, а Евица плаче! Шта

ће то да значи? (на глас.) Извините моју смелост! Прошавши случајно поред куће, чујем сладак смеј, те сам си узео слободу доћи на који тренутак. (Јован му прихваћа штап и шешир — а све нешто тражи по патосу.)

Сви (смеју се.) Случајно!

МИЛАН. Да, случајно, и сада благосиљам случај, који ме је довео у овако весело друштво. Али ви, госпођице, ви се канда не смејете? Смем

ли питати за узрок? (Евина ћути.) Опростите, али ја нисам у стању, да си растумачим, што може бити повод овоме целој појаву!

Видић. Драги мој Милане! Целом је појаву повод једна маленкост, а то је једно писамце.

Јован (за себе.) Писамце!

Видић. Које се случајно, изгубило и које се случајно и нашло.

Јован. Дакле нашло се? А ја сам га толико тражио!

Видић. Шта је? Шта ти булазних?

Јован. Опростите, господине, али ја сам једно писмо изгубио, па га ево тражим већ четири сата.

Сви. Писмо?

Јован. Да, писмо, које сам добио, да предам господину Милану, али од кога, то не ћу казати!

Сви (смеју се.)

Милан (за себе.) Све се зна!

Јован. Понда сам то писмо добио баш кад сам спавао, и тако сам га турио у џеп од шлафрока —

Видић. Од шлафрока?

Јован. Опростите, господине, али ја кад год спавам у наслоњачи —

Марија. У наслоњачи?

Јован. Онда увек обучем господинов шлафрок, да не покварим либерије!

Марија. Сад је дакле све јасно!

Софија. Сад и ја све разумем!

Видић (за себе.) Ја сада тек не разумем ништа! А ти? (Пита Лазу.)

Дражић. Ни речи, јер оно је заиста евичино писмо, али где је моје?

(Свршиће се.)

Д И С Т И Њ И

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ.

(„Краљ Лир.“) У четвртак 17. јануара имали смо ретког, правог уживања и што се комада и што се игре глумачке тиче. Тога вечера приказан је „Краљ Лир“ од В. Шекспира. Ми ћемо о целој представи донети опширнију критику, а за сада само толико, да су сви глумци прокинути били тешкоћом свога задатка, па су се према томе и трудили да му и одговоре по силама својима. Отуда је и било у целини оне лепе складности, какве ћемо и на већим, на гласу позорницама узалуд тражити. Особито се одликовао Ружић (Лир) који је бол, тугу, очајање и лудило слабог али тврдо главог краља живо и истинито начртао. Сваку хвалу заслужују и сви други приказивачи. Лукић (Глостер) и Недељковић (Едгар) скоро нису развили толико право осећања у својим улогама. Сајевић је био веома добра дворска будала. Извршне су биле и по кову и по створу и све три кћери лирове: Гонерила (Маринковићка), Регана (Сајевићка) и Корделија (Л. Маринковићка.) Ми морамо свима признати, да су нас игром својом са свим задовољили овога вечера, па бисмо желили, да то и од сада буде у сваком комаду.

С И Т Н И Ц Е.

* (Дај Боже што пре.) На нову годину по подне изашао је био кнез црногорски Никола, да се по обичају шета по Цетињу, а око њега мноштво главара. Улицом, куд је пролазио, пуно народа. Он се често заустављао и разговарао с људима. У томе разговору промолиће се један по стар Црногорац са неколико медаља на прсима. Кнез га запита по имену: „Како си, старино?“ — Добро, у твоје здрав-

ље, господару! Помага си Црногорцима, Бог ти сваком срећом помогао, и на ову годину, ће се мало поплашисмо. Но ето жита доста. Него, господару, ево остарих, а са мном и многи мој друг, а рата не дочекасмо. Докле ћемо чекати овако усамљени и одвојени од браће и свијета? — Виђаше се кнезу на лицу, да му је по вољи овај разговор, те му одговори: „Нијесмо, хвала Богу, усамљени! Добро смо данас као икада са Русијом, добро са Србијом, а лијепо и са ћесаром. Ја се о свему старам, па даће Бог, да ти се још и та жеља испуни.“ Црногорац радосно потрчи руци кнезу, као да ће зближа са истога места у бој, и повиче: „Дај, боже што прије!“

* (Чудноват зец.) Близу Сенте ухватили су зеца, који је имао две главе, два врата, четири ува и четири ока. Из широких плећа израсла су му два са свим развијена врата. Срце му је било много веће него у обична зеца, плућа и јетра као и у другога зеца.

* (То ти је обзир.) Од уредништва неког американског листа хтео је неки претплатник мудознати, одакле је узео Кајин жену, кад свето писмо вели, да у оно време осим Еве, матере кајинове, није било жена на свету. На то ће уредништво том свом радозналом претплатнику да одговори, да је веома гадно распитивати о породичним одношajима других људи, и да то вређа светињу породичног живота. Из обзира на живе рођаке покојнога Кајина не може дакле ни уредништво одговорити на то питање.

* (Чудноват узрок за развод брака.) У Сан Фрацишку разрешен је не давно брак сутра дан после свадбе с разлога, што је жена доказала, да је при венчању била са свим пијана.

Издаје управа српског народног позоришта.

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ.

26. ПРЕДСТАВА.

У ПРЕПЛАТИ 15.

У НОВОМЕ САДУ У НЕДЕЉУ 27. ЈАНУАРА 1874.

ИЗБИРАЧИЦА.

Шаљива игра у 3 чина, с певањем, од К. Трифковића.

О С О Б Е:

Соколовић	Зорић.
Јеца, жена му	Ј. Маринковића.
Малчица, ећи им ;	Л. Маринковића.
Савета, њихова нећака	Л. Хаџића.
Тимић	Соколовић.
Ката, жена му	Ј. Поповића.
Милица, ећи им	М. Недељковића.
Бранко, журналиста	Марковић.
Штанџика	} млади људи, који хоће да се жене
Тошица	
Јован, послужитељ код Соколовића	Рашић.
	Божовић.

Збива се у Новоме Саду.

У среду 30. јануара с новом поделом улога први пут: **„МИШЕЛ ПЕРЕН ИЛИ УХОДА ПРОТИВ СВОЈЕ ВОЉЕ.“** Шаљива игра у 2 раздела, од Мелвиља и Диверијера, превео Л. Телечки.

Н. РАШИЋ излази данас први пут на позорницу овде после своје болести.

Поштовани претплатници умољавају се, да би изволели исплатити први а већ сада и други део своје претплате или у трговини браће Поповића или у вече на каси.

Поједини бројеви овога листа продају се обдан по 5 н. а. вр. у српској народној задружној штампарији, у позоришној писарници и у вече на каси.

Улазнице се продају у писарници позоришној (стану матичином) од 9—12 пре подне и од 3—5 сахата после подне, а после на каси.

БОЛУЈУ: М. СУБОТИЋ, Љ. ЗОРИЋЕВА.

ПОЧЕТАК У 7 А СВРШЕТАК У 9 САХАТА.